

## Bilag 6.

## Uddrag af normalsundhedsvedtægten af 1960 for landkommuner.

§ 5. Under udøvelsen af den sundhedskommissionen påhvilende tilsynspligt har kommissionen eller den, hvem kommissionen bemyndiger dertil, adgang til såvel på offentlige som private ejendomme at undersøge alle forhold, som omhandles i denne vedtægt, eller som det i øvrigt efter loven påhviler den at føre tilsyn med. Undersøgelse af private beboelseslejligheder kan dog kun foretages mod forevisning af skriftlig bemyndigelse fra sundhedskommissionen.

§ 6. Findes et forhold stridende mod vedtægten, kan kommissionen enten give vedkommende skriftlig pålæg om inden en bestemt passende tidsfrist at afhjælpe manglerne eller anmelde sagen til politiet. I første tilfælde afgør formanden, hvem der skal påse, at pålægget efterkommes, og tilfører forhandlingsprotokollen meddelelse om sags forløb.

Stk. 2. Hvis et pålæg ikke efterkommes inden for den fastsatte frist, kan sundhedskommissionen, hvad enten der i den anledning i medfør af § 66 rejses politisag eller ej, lade den påbudte foranstaltning udføre for vedkommendes regning. Omkostningerne herved afholdes foreløbig af kommunens kasse og kan derefter inddrives ved udpantning hos vedkommende. Efter indstilling af sundhedskommissionen kan sognerådet, såfremt det skønner, at den pågældende ikke uden alt for føleligt tryk kan bære udgifterne, bestemme, at udgifterne kan afdrages efter nærmere bestemmelse (f. eks. i løbet af 10 år mod en årlig rente af 5 pct.).

## Vandforsyningen.

§ 8. Sundhedskommissionen fører tilsyn med vandforsyningen i kommunen og

skal snarest muligt søge eventuelle hygiejniske mangler herved afhjulpet. Medfører manglerne efter sundhedskommissionens skøn umiddelbar fare for forbrugernes sundhed, skal sagen indberettes til politimesteren, og vandet må da ikke benyttes, forinden manglerne er afhjulpet, eller der er truffet foranstaltninger til sikring af, at vandet kan anvendes uden sundhedsfare.

Stk. 2. Vandforsyningsanlæg eller vandværker, der fører drikkevand til flere ejendomme, skal underkastes regelmæssige eftersyn. De skal være omgivet af et efter kredslægens skøn passende fredningsbælte, inden for hvilket der hverken på eller i jorden må anbringes stoffer, som kan udsætte drikkevandet for forurening. Sådanne anlæg må fremtidig ikke indrettes, tages i brug eller ændres, forinden planerne har været forelagt kredslægen og er godkendt af politimesteren og sundhedskommissionen. Det påhviler sundhedskommissionen på vandværkets bekostning mindst 1 gang årligt at foranledige drikkevandet fra vandværket undersøgt ved kemiske og bakteriologiske analyser; resultatet af undersøgelsen skal af kommissionen skriftligt forelægges kredslægen til udtalelse\*). Sundhedskommissionen tager stilling til, om der af vedkommende landvæsenskommission skal kræves udstedt bekendtgørelse om beskyttelse mod grundvandets forurening, jfr. § 11, stk. 3, i lov nr. 54 af 31. marts 1926 om vandforsyningsanlæg, og overvåger et sådant påbuds overholdelse.

Stk. 3. Enhver forurening af vandet i brønde, vandbeholdere og vandledninger såvel som beskadigelse af sådanne indretninger er forbudt.

§ 9. ALLE brønde til husbrug skal holdes forsvarligt rensset og fri for alt tilløb fra overfladen og for urent underjordisk

\*) Sundhedskommissionens skrivelse til kredslægen bilægges med en genpart til brug for kredslægen ved besvarelsen.